

OPONENTSKÝ POSUDEK
disertační práce JUDr. Petra Langerera
Odvolání v českém trestním právu procesním

Předložená disertační práce je velmi rozsáhlým souhrnem všech zákonných, podzákonných i vědeckých a publicistických poznatků, vztahujících se k vybranému tématu. Autor při její tvorbě prostudoval velkou řadu domácích i zahraniční literatury, zejména teoretického zaměření, jak je však na první pohled patrné, nevyhýbal se ani analýze konkrétních soudních rozhodnutí.

Úvod práce autor zahájil obecnými úvahami o opravném prostředku trestního procesu – odvolání – souhrnem dosud publikovaných úvah na toto téma. Zařazuje odvolání jako řádný opravný prostředek do systému zákonnosti a vymezuje zde jeho místo v systému opravných prostředků v českém trestním řízení.

Zvláště přínosnou je druhá kapitola obecné části, zabývající se historickým vývojem opravných prostředků na našem území od samých počátků práva až do současné doby. Takovýto sumář je v současné době ojedinělý a zaslouží si zvláštní ocenění, ne tak pro výčet okolností ze starší historie, ale pro shrnutí vývoje právní úpravy od roku 1961 do současné doby, až po zcela moderní názor, že rekodifikace trestního práva vždy musí splývat s rekodifikací trestního práva hmotného, nikoliv následovat později po přijetí hmotněprávní úpravy.

V další kapitole obecné části práce autor podrobně rozebírá základní zásady odvolacího řízení s precizním upozorněním na různé pohledy jejich aplikace v praxi. Vyzvedávám zde zejména část týkající se zásady volného hodnocení důkazů, neboť ta je základem práce s procesním institutem odvolání.

Ve čtvrté kapitole obecné části pak autor rozebírá základní principy způsobu vyřizování opravného prostředku, diferuje mezi principem apelačním a kasačním a snaží se sám o vlastní zhodnocení legislativního přístupu k této otázce. Cennými jsou i kapitoly týkající se rozsahu přezkoumávání napadeného rozhodnutí, jakož i suspenzivního a devolutivního účinku odvolání.

Ve zvláštní části disertační práce se pak autor soustřeďuje na jednotlivé procesní instituty týkající se odvolání a patřičně je rozebírá. Zabývá se též

ze široka otázkami přípustnosti odvolání a dispozice odvolacím právem. Důsledně v této závěrečné části vychází ze zákonného znění, osvědčuje i dobrou znalost soudní judikatury a bez obav uplatňuje své vlastní pohledy na řešení problematiky, se kterými se oponent v drtivé většině případů ztotožňuje.

X X X

Celkově lze disertační práci hodnotit jako velmi zdařilou, autor shromáždil velké množství odborných materiálů, které použil jako premisi pro vlastní závěry. Nelze mu vytknout žádnou z použitých vědeckých metod poznávacích i srovnávacích, jeho závěry nikdy nepodlehly subjektivismu a vždy byly opřeny o poctivé zkoumání jevů.

Podle názoru oponenta je práce přínosným materiálem pro trestněprávní procesní vědu, a to nejen pro ucelenost shromážděných informací, ale zároveň pro vytvoření poctivé základny pro budoucí praktické využití koncentrovaných poznatků ve formě budoucích rekodifikací procesních předpisů. Uvedenou práci považuji svým obsahem i způsobem zpracování za plně způsobilý podklad k ústní obhajobě. Přináší řadu nových poznatků, má vysokou informační hodnotu a podává ucelený obraz o zkoumaném jevu.

Doporučuji proto, aby po úspěšné obhajobě disertační práce byl JUDr. Petru Langerovi udělen titul „doktor“ (Ph.D.).

V Praze dne 4. prosince 2006

JUDr. Vladimír Stibořík
předseda Vrchního soudu v Praze